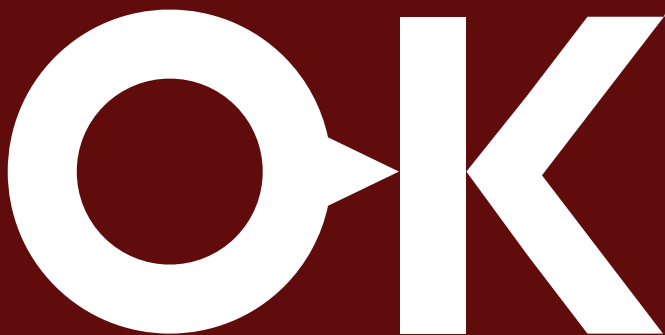

SINDS 1991

JAAR

AL TWINTIG JAAR is Overleg Kunstenorganisaties – formerly known as vdp – een steun en toeverlaat voor de artistieke praktijk. Dit efficiënt netwerk van artistieke organisaties en instellingen bepleit – vaak succesvol – bij de diverse betrokken overheden werkzame beleidsmaatregelen, aangepast aan de specificiteit van de kunstensector. Ook voor het ondersteunen, het uitbouwen en het versterken van een deskundige bedrijfsvoering van de kunstenorganisaties worden heel wat acties ondernomen. Het Overleg Kunstenorganisaties schakelt zich verder ook in een uitgebreider netwerk van belangenbehartigers in. Met gezamenlijke initiatieven en standpunten wordt gewerkt aan een kwalitatief en rijkgeschakeerd cultuur- en kunstenveld en wordt de samenleving van het belang hiervan overtuigd.

Door als netwerkstructuur deze taken op zich te nemen, zorgt oKo ervoor dat de individuele kunstenorganisaties zich volledig kunnen toeleggen op hun eigenlijke opdracht en bestaansreden: het ontwikkelen en het realiseren van briljante, spraakmakende artistieke ideeën.

Met dit notaboekje doet oKo er – na 20 jaar noeste arbeid – nog een schep bovenop. Dit schrift biedt letter(lijk)ruimte om aanzetten, gedachten, invallen voor nieuwe creaties van allerlei aard neer te pennen en verder te laten sudderen. Deze middenkatern biedt de gelegenheid om de blik en de gedachten even te laten afglijden en – waarom niet – geïnspireerd te worden door splinters oKo-geschiedenis.

Het (geschreven) woord is hiermee waar het hoort te zijn: bij de artistieke sector en bij de samenleving, die enkel maar waardevoller kan worden naarmate haar eigen kunstenveld floreert. Zo kan er nog meer toekomstgerichte geschiedenis worden gecreëerd.

Hiernaast de eerste officiële brief
van vdp – nu oKo – ondertekend
door mevrouw Ivonne Lex,
de eerste voorzitter

Antwerpen, 25 september 1991

De heer L. VAN DEN BRANDE
Minister van Tewerkstelling
en Arbeid
Belliardstraat 51

1040 BRUSSEL

Mijnheer de Minister,

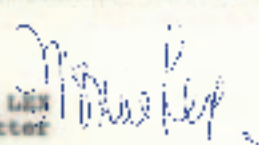
Met dit schrijven ben ik zo vrij uw aandacht
op volgende wijziging te vestigen.

In haar vergadering van 12 september 1991
heeft de Vereniging van Vlaamse Theaterdirecties
haar statuten gewijzigd met het oog op een
ruimere representativiteit van de sector
podiumkunsten. Als bijlage zend ik u deze
nieuwe statuten.

U zal tevens merken dat benaming van de vzw
gewijzigd werd in 'Vlaamse Directies voor
Podiumkunsten'. Mag ik u er op attenderen dat
deze vzw V.D.P. de verderzetting is van de
V.V.T.D. zodat deze werkgeversorganisatie zich
kandidaatblijft stellen voor het Paritair
Comité voor het Spektakel 304, mits wijziging
in de zin van het Ontwerp van Bevoegdheidsomschrijving,
dat u reeds geruime tijd in uw bezit heeft.

Met hoogachting tekent,

IVONNE LÉN
Voorzitter

Een interdisciplinaire overlegstructuur

Elke artistieke organisatie moet een gelijkwaardige inbreng hebben; dat vonden de initiatiefnemers in 1991 essentieel voor een onderbouwde en slagkrachtige werking van het Overleg. Om bovendien efficiënt te zijn, diende die inbreng gestroomlijnd te verlopen. Hiervoor werd verdergebouwd op de zelforganisatie van de kunstensector die al vóór de oprichting van vdp/oKo was ingezet (en die hierbij zelfs een belangrijke rol speelde): een werkgroepsstructuur per artistieke discipline of organisatiesoort.

In 2011 zijn binnen oKo acht disciplinaire werkgroepen actief. Hier worden praktijkervaringen uitgewisseld, worden initiatieven ontwikkeld ter verbetering van de bedrijfsvoering en wordt overlegd over bestaande en gewenste overheidsmaatregelen. De oKo-leden en het secretariaat halen uit deze vergaderingen alleszins heel wat informatie en inspiratie.

Daarnaast worden, voor urgente problemen, thematische werkgroepen opgericht. De werkgroepen Technische Normen, de werkgroep Auteursrecht of, zeer actueel, deze die de wijziging van de Europese richtlijn in verband met radiofrequenties bestudeert en de gevolgen ervan voor het gebruik van draadloze microfoons in en rond de scène in kaart brengt, zijn hier een voorbeeld van.

De werkgroepsstructuur evolueert dus mee met het ontwikkelingsritme van het kunstenveld en met de actuele topics die er zich aandienen. Vdp/oKo ging twintig jaar geleden van start met werkgroepen voor Teksttheater, Kunstencentra, Dans en Muziekensembles. Al in 1993 vervoegt een werkgroep Muziektheater het geheel. In 1996 splitst de werkgroep Muziekensembles zich in Muziek en Clubs en verzamelen de grootschaligere instellingen in werkgroep ZES. De werkgroep Kunstencentra verbreedt enkele jaren later zijn werkterrein tot de multidisciplinaire kunstencentra, werkplaatsen en festivals. De jongste oKo-telg, die in 2010 het levenslicht zag, is de werkgroep Kunsteducatie.

En de geschiedenis stopt niet noodzakelijk daar. De naamswijziging van vdp naar oKo in 2006 symboliseerde de openheid om ook andere artistieke disciplines of organisaties die ressorteren onder Paritair Comité 304 in het netwerk op te nemen en om, indien nodig, hiervoor bijkomende werkgroepen te voorzien. Die openheid is vandaag nog minstens even groot.

In dergelijke interdisciplinaire overlegstructuur kan het belang van de Algemene Vergadering moeilijk overschat worden. Minstens twee keer per jaar komen alle oKo-leden samen en werken ze aan standpunten en inzichten die hun particuliere belang en dat van hun artistieke discipline overstijgen. Dit geeft aan oKo de mogelijkheid om krachtig en met één stem op te komen voor het belang van de kunsten.

PASPOORT

N° 5214789-987

oKo: toegangspoort tot zakelijke en juridische kennis van de kunstensector

Het oKo-netwerk bouwde doorheen de jaren een indrukwekkend bestand van sectorspecifieke juridische en zakelijke kennis op.

Vanaf het prille begin van oKo - en zelfs in de aanloop daartoe - wisselen de zakelijk verantwoordelijken van de kunstenuorganisaties hun ervaringen, kennis en inzichten uit in werkgroepen en tijdens andere overlegmomenten. Hierdoor ontstaat al snel een levend netwerk avant la lettre.

Op 1 januari 1995 krijgt dit informatienetwerk een fke impuls met de professionalisering van vdp/oKo: de oprichting van een autonoom secretariaat met een eigen administratieve kracht. Een jaar later wordt het secretariaat bemand door een juriste die zich gaandeweg specialiseert in de relevante regelgeving.

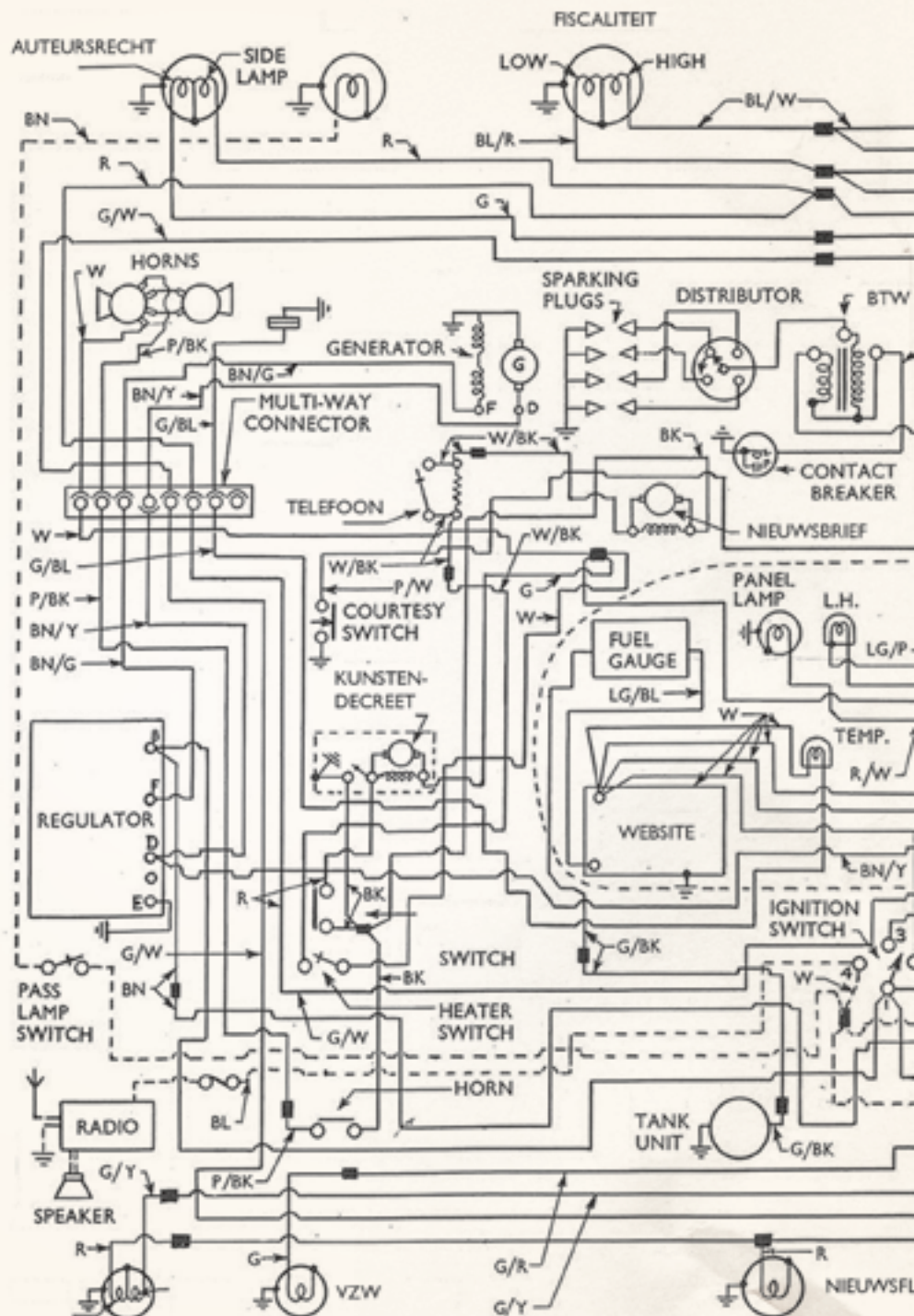
Het oKo-secretariaat gaat vanaf dan intensief aan de slag met de praktijkervaringen maar ook met de wijzigingen in de regelgeving en met de evoluties in de toepassing daarvan.

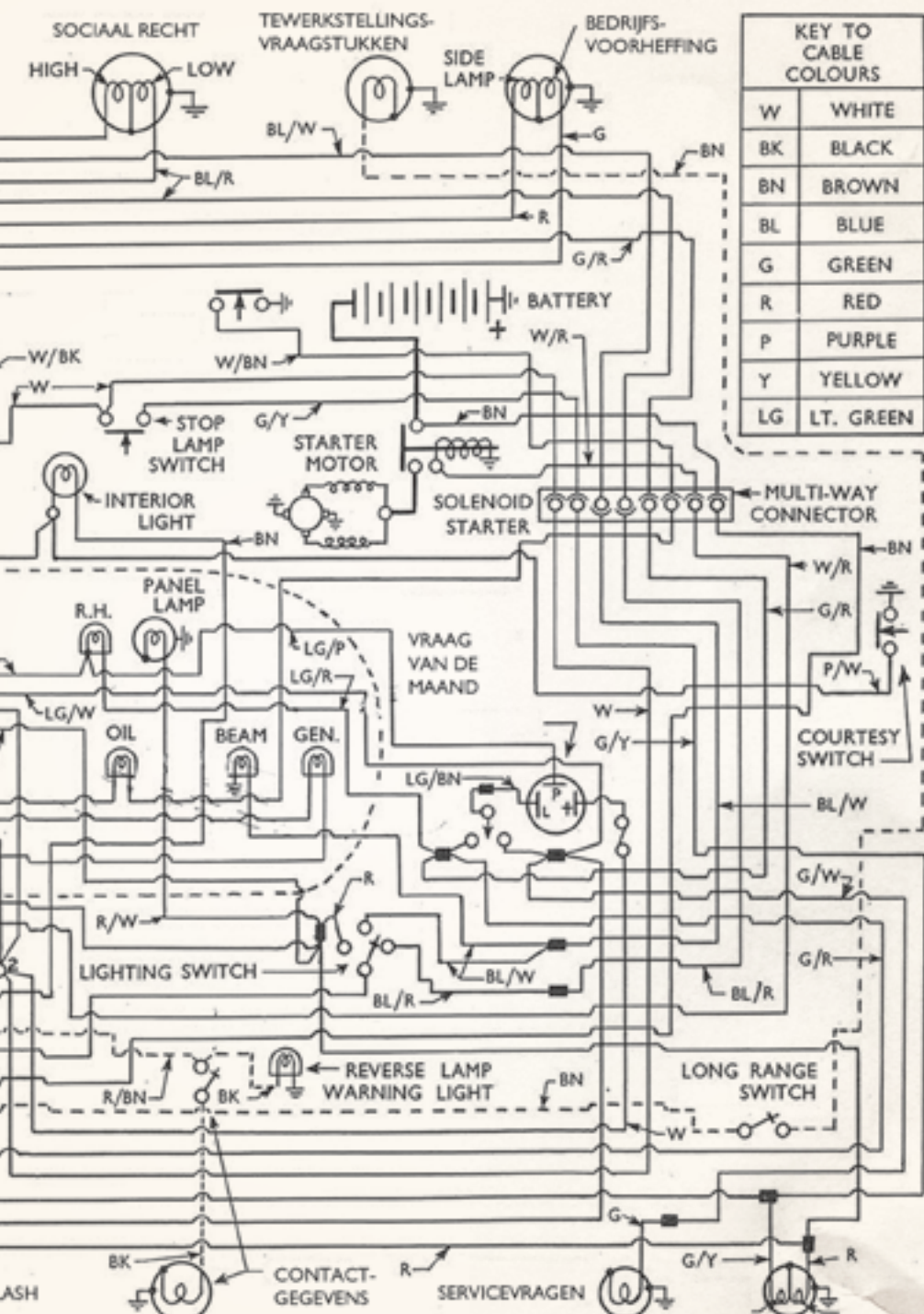
De probleemgebieden worden in kaart gebracht, geanalyseerd en gduid. Indien nuttig wordt er een beroep gedaan op externe deskundigen voor verdere uitdieping. Het resultaat ervan wordt dan telkens 'vertaald' naar de artistieke praktijk en voor het geheel van de leden ontsloten. De voortdurende terugkoppeling naar de artistieke praktijk en de signaalfunctie en genereuze inbreng van de lidorganisaties blijven hierbij cruciaal.

Door het samenspel van deze collectieve inbreng, van de verbeteringen en nuanceringen ervan en van de voortdurende instroom van actuele informatie ontstaat een zakelijke en juridische kunstensector-Wikipedia. Via de oKo-website staat deze 24/24 en 7/7 ter beschikking van alle oKo-leden die er zelf op zoek kunnen gaan naar antwoorden. Maar de informatie wordt ook actief onder de aandacht gebracht via de maandelijkse nieuwsbrieven, de nieuwsflashes en de RSS-feeds. En het oKo-secretariaat - anno 2011 uitgebreid tot vijf medewerkers, goed voor 3,5 VTE - staat de lidorganisaties ook graag persoonlijk bij in hun zoektocht naar een correcte en billijke oplossing op maat.

Eijn om weten is dat de sectorsolidariteit niet enkel wordt weerspiegeld door de onderlinge informatie-uitwisseling. Dankzij de 'oKo-sectorpas' genieten sinds 1997 alle medewerkers van de kunstenuorganisaties een mooie korting in de huizen wanneer ze één van de talloze concerten, voorstellingen of presentaties bezoeken. En oKo opent ook hier de deur. Andere sectororganisaties kunnen immers tot het systeem toetreden. Momenteel maken de podiumkunstenaars aangesloten bij uETONVzw (beroepsvereniging van toneelkunstenaars) en deelnemers van het Sabbatini-opleidingsproject gebruik van de sectorpas.

Vraag het aan oKo

Artikel 1

§ 1. De onderhavige collectieve arbeidsovereenkomst wordt afgesloten tussen het A.B.V.V. (A.C.O.D.-Cultuur), het A.C.V. (A.C.V.-Cultuur) en de V.D.P. (Vlaamse Directies voor Podiumkunsten v.z.w.), vertegenwoordigd respectievelijk door mevrouw Laurette Muraers, de heer Jean-Paul Van der Vurst en mevrouw Ivonne Lex (voorzitter V.D.P.), de heer Stefaan De Ruyck (afgevaardigde beheerder V.D.P.).

Ze regelt de verhouding tussen de werknemers en werkgevers van de organisaties aangesloten bij de V.D.P. en erkend en gesubsidieerd door de Vlaamse Gemeenschap, zoals bepaald in het decreet van 27 januari 1993 houdende de regeling van de subsidieering voor de werking van organisaties voor podiumkunsten, n.l. de organisaties voor Nederlandstalige dramatische kunst, de organisaties voor dans, de organisaties voor muziektheater en de kunstencentra.

Ze regelt eveneens de verhouding tussen de werknemers en de werkgevers van de organisaties die niet zijn aangesloten bij de V.D.P.

§ 2. Deze C.A.O. treedt in werking op 1 juli 1994 en houdt op te zijn op 30 juni 1995 voor de organisaties voor Nederlandstalige dramatische kunst, zoals bedoeld in hoofdstuk 2 van hogergenoemd decreet van 27 januari 1993.

Deze C.A.O. treedt in werking op 1 januari 1994 en houdt op te zijn op 31 december 1994 voor de organisaties, zoals bedoeld in hoofdstukken 3, 4 en 5 van hogergenoemd decreet van 27 januari 1993.

§ 3. In afwachting dat deze C.A.O. effectief wordt, zoals bepaald in § 2, blijft de huidige toelagenregeling van toepassing.

Artikel 2

Slechts werknemers van arbeidsovereenkomsten met een bepaalde duur, en werknemers van arbeidsovereenkomsten voor een bepaalde tijd, zijn toegevoegd tot de artistieke werknemers van de hogergegenoemde artikel 1. De wet van 1969 betreffende de maatschappelijke zekerheid van arbeiders

Sociaal overleg voor een gunstig artistiek arbeidsklimaat

Het Overleg Kunstenorganisaties is vanaf zijn prille ontstaan een van de belangrijkste voortrekkers van het sociaal overleg in de artistieke sector. Zijn doel en voortdurende bekommernis hierbij is dat, in de context van de vigerende sociale wetgeving, de sectorale arbeids- en loonvoorwaarden optimaal aansluiten bij de specifieke werking van de kunstenorganisaties.

In de periode 1991-1995 werd de sociale dialoog gevoerd via bilaterale gesprekken tussen vdp/oKo-afgevaardigden en de vakbondsdelegatie van ACV en ACOD, wat al snel uitmondde in een eerste cao Podiumkunsten op 29 juni 1993. Op aansporen van vdp/oKo werd dan het bestaande - maar slapende - Paritair Comité voor het Vermakelijkheidsbedrijf (PC 304) nieuw leven ingeblazen. Dit zou immers het effect van het sociaal overleg versterken en zou het draagvlak voor de resultaten ervan verstevigen en verbreden. De volgende cao Podiumkunsten, die in 1996 in het gerevitaliseerde PC 304 boven de doopvont werd gehouden, zag inderdaad hierdoor haar toepassingsgebied exponentieel verruimd. De maatregelen van deze collectieve arbeidsovereenkomst werden niet enkel verplicht voor de vdp/oKo-leden en hun werknemers; ook andere organisaties die podiumkunstenaren in dienst namen, moesten zich eraan conformeren.

In 1999 werd een soortgelijke operatie succesvol doorgevoerd; ditmaal voor de muzieksector. Twee jaar ervoor nog dreigde er voor de muziekorganisaties een fiasco omdat een - nog steeds in voege zijnde maar vergeten - cao uit '68 vanonder het stof zou worden gehaald. De vergoedingen die daarin werden genoemd zouden, mits het verrekenen van 20 jaren indexering, leiden tot onrealistische en zelfs fatale looneisen. In nauw overleg met zijn werkgroep Muziek onderhandelde vdp/oKo gedurende twee jaar met de vakbonden en de Franstalige collega's. In 1999 werd dan, voor het eerst in dertig jaar, voor de muzieksector een algemeen verbindend verklaarde cao afgesloten met een nationaal toepassingsgebied. Sindsdien moeten dus zelfs werkgevers uit andere sectoren, indien ze een beroep doen op een muzikant, de afspraken die vervat zijn in de cao Muziek nauwgezet opvolgen.

De afgelopen tien jaar werden er in de schoot van Paritair Comité 304 een hele reeks collectieve arbeidsovereenkomsten opgemaakt en ondertekend. Om er maar enkele te noemen: de cao betreffende een aanvullend pensioen, de cao Vorming, de cao Bruggpensioen, de cao Risicogroepen, de cao Lerenden, de non-discriminatie-cao... Bijzonder vermeldenswaard is de 'cao betreffende de oprichting van een fonds voor bestaanszekerheid' uit 2000 - de geboorteaakte van het huidige Sociaal Fonds voor de Podiumkunsten van de Vlaamse Gemeenschap. Dit Fonds is momenteel een cruciale en erg actieve partner van oKo en de vakorganisaties om, onder andere via opleidingen, mee te werken aan een optimaal arbeidsklimaat in de artistieke sector.

muzieksubsidies 2002 nietig

Met het arrest van de Raad van State is heel de toelating vernietigd. De Vlaamse regering neemt één toelating voor heel de sector, maar als activiteit al langer om de subsidie per organisatie bekend te maken', zegt Liebrecht. Begrijp van Oke, die de belangen behartigt van de kunstorganisaties. In geval van toelating wordt immers heel de sector er door geëist.

te verhogen blijft dode letter'

BRUSSEL - De minister -

BRUSSEL - De minister van Cultuur, de heer J. De Vries, heeft de Vlaamse Directie voor Podiumkunsten (VDP) namen gegeven de projectsubsidies.

Cultuur krijgt geen extra geld

Cultuur krijgt geen extra geld

De Vlaamse Staat heeft een bedrag van 1,5 miljoen toegevoegd aan de Vlaamse Cultuurfonds. Dit bedrag wordt gebruikt voor de Vlaamse Cultuurfonds. De Vlaamse Cultuurfonds wordt gebruikt voor de Vlaamse Cultuurfonds. De Vlaamse Cultuurfonds wordt gebruikt voor de Vlaamse Cultuurfonds.

QUISTOCHT VOOR CULTUUR

De Nederlandse regering wil cultuurbegroting bijna met vierde inkrimpen. Nederlandse reageren op de Mars der Beschaving Den Haag. In Brussel strijden Vlaamse artiesten tegen de Nederlandse ambassade.

repeated, often, differences
about regarding handling
extreme cases from the
rest of the group

Internationale solidariteit en politiek

wereldwijde kring het gevoel niet aanvaard te zijn als landen samen of tegen elkaar staan.
 even. Ook in België laat de cultuursector zich af horen.

schieten en gegroefd was ook (*Shooting Knapenvervalsheid*) overhandig aan de Vlaamse taal, samen met wat gegroefd in Zwerged.

... (faint, illegible text) ...

...s dat jonge kunstenaars en
pereren. En ze dreigen compleet
eginnende kunstenaars krijgt, zijn
aat staan dat ik er artistiek
nizen om. Poëzie is alleen voor e
gen cultuurbezuiging
gezonderds, met een wet d
er niet geroepd mag worden in e
ruimte", zegt Paul Corthouts, d
van ook (Overleg Kunstenaar
"Anderzijds is er de vrije men
waar de artistieke vrijheid ond
willen er alles aan doen om de
van ons publiek te garanderen."

440 Journal background on background

[illegible]

Opk. presentat. exp. tiel. derfenditue
entwikkelt in Brussel

4. 40. Ladder with 100 steps.

'Ons standpunt is dat we de gewet respecteren, zodat niemand hebben van roken. Maar we willen een beeld kunnen ophangen van rookt. Hoe ver ga je daar in? confronteren met een taal vol is onaanvaardbaar. We streven 'compromis na. Voor nieuwe tressen groen rookscènes te voorzien. repertoiretekst bevat verwijst roken. Die willen we blijven spe

Kunstorganisaties vragen 39 miljoen bij volgende subsidieronde

Volgende subsidieronde

Het Overleg Kunstsenorganisaties (OKO), dat maatschapsleden en theater groepen, stelt in een open brief dat voor 2012 en daarna het bedrag van voor de besparing moet worden gehanteerd. Paul Corthouts: "We hebben ons bij de besparingen kunstschiet opgesteld, ingestemd met vier miljoen ingezette inkomsten, die welkstelling gewijzigd aan het artistieke niveau en peil van het bedrag en naarvraagbaar als referentie. De besparingen die maken volgens, beschouwen we als gekend als een ingreep om de muzikale periode door te zetten. Als de Vlaamse Regering nu te kortzichtig is dat de periode voortzet, dan is het tijd om terug te keren naar de oorspronkelijke afspraken. We spreken nu met de Vlaamse Regering over dit punt."

De standpunten van oKo halen zelden de pers...

...want oKo kiest uitdrukkelijk voor het constructieve gesprek en voor langetermijnrelaties, eerder dan voor de harde confrontatie. Overleg Kunstenorganisaties gaat graag de dialoog aan met personen en instanties die met genuanceerde, onderbouwde standpunten ook echt aan de slag kunnen en willen gaan en die hiermee het verschil willen maken.

Heel wat boodschappen en aandachtspunten van oKo kom je dan ook op eerder onverwachte plekken tegen: in Parlementaire vragen of resolutieteksten van Vlaamse parlementsleden uit de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media; in wetsvoorstellen van federale volksvertegenwoordigers over het kunstenaarsstatuut, in de teksten van de Collectieve Arbeidsovereenkomsten van Paritair Comité 304, in manifesten van het MuziekOverleg en van het Overleg Creatieve industrieën,... In de loop van de voorbije jaren zijn zelfs in de beleidsbrieven van een aantal cultuurministers suggesties van oKo terug te vinden.

Maar de media zijn en blijven waardevolle partners. Zij hebben de mogelijkheid om het brede publiek bewust te maken van de waarde en de rol van kunst in de samenleving. Zij kunnen ook voor de nodige aandacht zorgen bij maatschappelijke uitdagingen die het particuliere belang van de oKo-leden overstijgen.

Het is dan ook telkens een opsteker wanneer de pers uitvoerig bericht over de acties waar oKo mee zijn schouders onder zet. En die zijn vaak heel divers van aard. In het tijdsbestek van een maand kan dat gaan om pleidooi bij de Nederlandse Ambassade voor een bloeiende kunstensector in de Lage Landen - de Actie Potgrond -, om een vraag aan de Vlaamse overheid om een billijk bedrag aan overheidsinvesteringen in de kunstensector of over een loopbaanbegeleidingstraject voor dansers...

Drijvende kracht

Samen met anderen nam Overleg Kunstenorganisaties verschillende initiatieven voor de verdere uitbouw van een deskundige begeleiding en ondersteuning van de kunstensector.

In 1993 stonden oKo en de vakorganisaties aan de wieg van het **Sociaal Fonds voor de Podiumkunsten van de Vlaamse Gemeenschap**. Dit fonds voor bestaanszekerheid van het vermakelijkheidsbedrijf (PC 304) werd in 2000 ondergebracht bij vdp/oKo. Het Fonds draait nu al enkele jaren op kruissnelheid en is erg actief op domeinen als opleiding en tewerkstelling, met een bijzondere aandacht voor risicogroepen.

Het **Kunstenloket** – dat nota bene net als vdp/oKo groeide uit de Studie- en Ombudsdienst van het Vlaams Theater Instituut – is een aanspreekpunt voor kunstenaars en creatieven die op zoek zijn naar zakelijk en juridisch advies. Het Kunstenloket werd in 2004 opgericht door de kunstensteunpunten, de vakorganisaties en Overleg Kunstenorganisaties en is sindsdien niet meer weg te denken uit het artistieke landschap.

Pearle* (°1991) – het acronym staat voor European League of Employers' Associations in the Performing Arts Sector – vertegenwoordigt via haar lidorganisaties meer dan 4500 theater- en dansgezelschappen, orkesten en muziekensembles, opera- en ballethuizen, kunstenpodia en festivals; allemaal werkgevers uit de Europese kunstensector. oKo, één van deze lidorganisaties, neemt binnen Pearle* al jaren de verantwoordelijkheid van afgevaardigd bestuurder op zich. Met ingang van 1 januari 1999 werd Pearle* overigens gehuisvest bij vdp/oKo.

Overleg Kunstenorganisaties neemt anno 2011 nog steeds zijn verantwoordelijkheid op in de bestuursraden van deze organisaties waar het zijn ervaring, deskundigheid en enthousiasme ter beschikking stelt. Dit engagement biedt oKo tegelijk de gelegenheid om, ten behoeve van zijn leden, voortdurend de vinger aan de pols te houden.

Zoek de 20 oKo-trefwoorden

s	a	i	n	c	t	e	l	e	t	t	e	a	v	m
e	k	y	o	K	o	o	e	l	r	a	e	p	d	a
p	o	v	e	r	l	e	g	p	l	m	t	w	p	n
p	v	r	u	n	l	z	a	c	h	i	i	e	j	a
k	u	n	s	t	e	n	l	o	k	e	t	r	o	g
i	k	t	l	u	p	n	e	t	w	e	r	k	o	e
n	i	e	u	w	s	b	r	i	e	f	w	g	s	m
k	u	n	s	t	e	n	d	e	c	r	e	e	t	e
u	i	k	e	y	v	b	j	i	r	l	r	v	e	n
n	g	k	r	c	t	e	l	e	t	t	k	e	n	t
s	n	d	v	K	o	o	e	l	r	a	g	r	d	s
t	i	v	i	r	l	e	g	p	l	m	r	s	e	o
e	l	x	c	n	l	z	a	c	h	i	o	f	l	n
n	e	q	e	t	e	n	l	o	k	e	e	e	l	d
a	g	s	v	u	p	n	e	t	w	e	p	d	e	e
a	e	e	e	w	s	b	r	i	e	f	o	e	p	r
r	r	f	r	t	e	n	d	e	c	r	l	r	s	s
s	e	g	l	y	v	b	j	i	r	l	b	a	e	t
s	i	k	e	n	g	k	r	c	t	e	l	e	v	e
t	d	k	n	s	n	d	v	K	o	o	e	l	t	u
a	i	f	i	t	i	v	i	r	l	e	g	p	o	n
t	s	t	n	e	l	x	c	n	l	z	a	c	l	i
u	b	k	g	p	a	r	i	t	a	i	r	n	m	n
u	u	i	o	c	o	m	i	t	é	k	l	n	m	g
t	s	o	c	i	a	a	l	f	o	n	d	s	l	b

JOKE SCHAUVLIEGE
2009 -

PATRICK DEWAEL
1985 - 1992

LUC MARTENS
(1995 - 1999)

BERT ANCIAUX
1999 - 2002 en 2004 - 2009

PAUL VAN GREMBERGEN
(2002 - 2004)

HUGO WECKX
(1992 - 1995)

*Sinds 1991
een verhaal
van dialoog
en overleg*